

Dziennikarstwo ekologiczne - teoria i praktyka - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Dziennikarstwo ekologiczne - teoria i praktyka
Kod przedmiotu	15.1--DiksD-DETP-S22
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- prof. dr hab. Magdalena Steciąg - dr Kamila Gieba

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Wiedza: zapoznanie studenta ze specyfiką dziennikarstwa ekologicznego oraz statusem i profilem dziennikarza przyrodniczego, z problemami tego specjalistycznego rodzaju dziennikarstwa oraz perspektywami rozwoju.

Umiejętności: kształcenie i rozwijanie technik warsztatowych obejmujących zbieranie, weryfikowanie, tworzenie i dystrybuowanie wiedzy dotyczącej aktualnych wydarzeń i zagadnień dotyczących świata przyrody i zagrożeń środowiskowych.

Kompetencja: uwrażliwienie studenta na problem antropocentryzmu w postrzeganiu świata ludzkiego i pozaludzkiego, uświadomienie wagi dziennikarstwa przyrodniczego w warunkach kryzysu ekologicznego.

Wymagania wstępne

Znajomość strategii dyskursu ekologicznego w mediach.

Zakres tematyczny

Dziennikarstwo ekologiczne – powstanie, historia i współczesność. Dziennikarstwo ekologiczne w perspektywie antropocenu i ekokrytyki. Specyfika warsztatu dziennikarza ekologicznego – źródła informacji, sposoby prezentacji treści i formy publikacji. Problem perspektywy poznawczej: dziennikarstwo obiektywne czy zaangażowane? Gatunki dziennikarstwa ekologicznego. Problematyka ekologiczna w polskim reportażu. Dziennikarstwo przyrodnicze w internecie i w tradycyjnych mediach. Studium przypadku: publicystyka ekologiczna Adama Wajraka.

Metody kształcenia

Metody audytoryjne: analiza tekstów z dyskusją, analiza zdarzeń krytycznych, studium przypadku.

Metody warsztatowe: ćwiczenia rozwijające specyficzne kompetencje dziennikarskie (poznawcze, argumentacyjne, konwersacyjne, techniczne). Uczestnicząc w nich aktywnie na kolejnych etapach, student tworzy swoje portfolio, w którym gromadzi materiały z zakresu dziennikarstwa ekologicznego.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma poszerzoną wiedzę o dziennikarstwie ekologicznym, prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu dziennikarza ekologicznego	KF2_W08	- aktywność w trakcie zajęć - dyskusja - praca pisemna - studium przypadku	Laboratorium
Student identyfikuje techniki warsztatu dziennikarza ekologicznego i potrafi je zastosować w tekście, wartościuje ich skuteczność i wpływ na kształtowanie postaw ekologicznych	KF2_W10	- aktywność w trakcie zajęć - dyskusja - praca pisemna	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student formułuje wypowiedzi ustne i prace pisemne w zakresie dziennikarstwa ekologicznego	• KF2_U08	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • praca pisemna • studium przypadku	• Laboratorium
Student zasięga opinii ekspertów, przygotowując pracę pisemną z zakresu dziennikarstwa ekologicznego	• KF2_K02	• aktywność w trakcie zajęć • praca pisemna	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Aktywny udział w zajęciach, przedstawienie studium przypadku (praca grupowa), praca pisemna: artykuł z zakresu dziennikarstwa ekologicznego.

Literatura podstawowa

Biblia dziennikarstwa, red. A. Nizioł, A. Skworz, Warszawa 2010.

Bińczyk E., *Epoka człowieka. Retoryka i marazm antropocenu*, PWN, Warszawa 2018 (wybrane fragmenty).

Człowiek, media, środowisko naturalne: ekologiczny wymiar komunikacji, red. I. Biernacka-Ligęza, K. Fil, Toruń 2016.

Prawie nikt nie jest szczęśliwy. Wywiad z Filipem Springerem i Julią Fiedorczyk, "Gazeta Prawna" <https://www.gazetaprawna.pl/magazyn-na-weekend/artykuly/8324659,szkola-ekopoetyki-rigamonti.html>

Sapała M., *Na marne*, Wydawnictwo Czarne, Wołowiec 2019.

Steciąg M., *Dziennikarstwo ekologiczne - problem języka*, „Studia Medioznawcze” 1/2008.

Literatura uzupełniająca

Fiedorczyk J., *Cyborg w ogrodzie*, Gdańsk 2015.

Harré R., Brockmeier J., Mühlhäusler P., *Greenspeak. A study of Environmental Discourse*, London - New Dehli 1999.

Morton T., *Dark Ecology: for a Logic of Future Coexistence*, Columbia University Press, New York 2016 (wybrane fragmenty).

Steciąg M. *Dyskurs ekologiczny w debacie publicznej*, Zielona Góra 2012.

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 13-05-2022 18:42)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ